

Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 28.05.2008, sp. zn. 20 Cdo 3272/2006, ECLI:CZ:NS:2008:20.CDO.3272.2006.1

Číslo: 5/2009

Právní věta: Připojila-li osoba, která se má podle vykonatelného rozhodnutí soudu omluvit, k omluvě kritický komentář, nesplnila tím povinnost uloženou jí vykonávaným rozhodnutím.

Soud: Nejvyšší soud

Datum rozhodnutí: 28.05.2008

Spisová značka: 20 Cdo 3272/2006

Číslo rozhodnutí: 5

Číslo sešitu: 1

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Výkon rozhodnutí

Předpisy: § 13 předpisu č. 40/1964Sb.
§ 268 odst. 1 písm. g) předpisu č. 99/1963Sb.
§ 268 odst. 1 písm. h) předpisu č. 99/1963Sb.

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

M ě s t s k ý s o u d v P r a z e u s n e s e n í m z e d n e 2. 9. 2005 p o t v r d i l u s n e s e n í O b v o d n í h o s o u d u p r o P r a h u 1 z e d n e 26. 5. 2005, v e z n ě n í o p r a v n ě h o u s n e s e n í z e d n e 20. 9. 2005, j í m ŝ o b v o d n í s o u d z a m ě t l n á v r h p o v i n n ě n a z a s t a v e n í v ý k o n u r o z h o d n u t í. O d v o l a c í s o u d s e z t o t o ŝ n i l s e z á v ě r e m s o u d u p r v n í h o s t u p n ě, ŝ e o m l u v o u, k t e r á b y l a z v e ř e j n ě n a v t ý d e n í k u R e s p e k t č. 10/2004, p o v i n n á s v o u p o v i n n o s t z e x e k u c n í h o t i t u l u n e s p l n i l a. E x e k u c n í t i t u l j í u k l á d á p o v i n n o s t z v e ř e j n ě t o m l u v u s t a n o v e n ě h o z n ě n í b e z k o m e n t á ř e a d o d a t k ů. P o v i n n á v š a k k f o r m á l n ě z v e ř e j n ě n ě o m l u v ě (j a k o s o u č á s t i t e x t u s t i t u l k e m „E D I T O R I A L“) p ř i d a l a t u č n ý m p í s m e m v y t i š t ě n ý v l a s t n í k o m e n t á ř, j e h o ŝ o b s a h s t v r z u j e p r a v d i v o s t p ů v o d n ě z v e ř e j n ě n ě i n f o r m a c e, a t ě m c e l o u o m l u v u z n e h o d n o c u j e. P o v i n n á t e d y u l o ŝ e n ě p o v i n n o s t i n e d o s t á l a a p o d m í n k y p r o z a s t a v e n í v ý k o n u r o z h o d n u t í p r o z á n i k p ř i z n a n ě h o p r á v a p o d l e § 268 o d s t. 1 p í s m. g) z á k o n a č. 99/1963 S b., o b č a n s k ě h o s o u d n í h o ř á d u v e z n ě n í p o z d ě j š í h p ř e d p i s ů, n e j s o u s p l n ě n y. O d k a z p o v i n n ě n a d ů v o d, p r o k t e r ý b y s o u d z a s t a v i l v ý k o n r o z h o d n u t í p o d l e § 268 o d s t. 1 p í s m. h) o. s. ř., s h l e d a l s o u d p o u z e f o r m á l n ě z m í n ě n ý m a d o s t a t ě č n ě n e p o d l o ŝ e n ý m a d á l e s e j í m n e z a b ý v a l. N o v ě s k u t e č n o s t i u p l a t n ě n ě p o v i n n o u v n á v r h u n a o b n o v u n á l ě z a c í h o ř í z e n í, p o k u d e x i s t u j e p r a v o m o c n ý a v y k o n a t e l n ý e x e k u c n í t i t u l, n e j s o u v r á m c i v y k o n á v a c í h o ř í z e n í p r á v n ě v ý z n a m n ě.

V d o v o l á n í, j e h o ŝ p ř í p u s t n o s t d o v o z u j e z u s t a n o v e n í § 237 o d s t. 1 p í s m. c) a o d s t. 3 a § 238 a o d s t. 1 p í s m. d) o. s. ř., n a m í t á p o v i n n á (j a k v y p l ý v á z o b s a h u d o v o l á n í), ŝ e ř í z e n í j e p o s t i ŝ e n o v a d o u, k t e r á m o h l a m í t z a n á s l e d e k n e s p r á v n ě r o z h o d n u t í v e v ě c i, a ŝ e n a p a d e n ě r o z h o d n u t í s p o č í v á n a

nesprávném právním posouzení věci (§ 241a odst. 2 písm. a/, b/ o. s. ř.). Je přesvědčena, že povinnost uloženou jí ve vykonatelném rozhodnutí splnila, a pokud soudy obou stupňů dospěly k závěru, že tuto povinnost nesplnila, neboť text omluvy opatřila nadpisem a dále ho komentovala, šlo o posouzení nad rámec exekučního titulu. Soudy obou stupňů se rovněž dostatečně nevypořádaly s návrhem povinné na zastavení výkonu rozhodnutí podle ustanovení § 268 odst.1 písm. h) o. s. ř., když sám oprávněný po vydání exekučního titulu v podstatě přiznal, že udržoval nadstandardní vztahy s provozovatelkou nevěstince. Otázku zásadního právního významu tedy povinná spatřuje „jednak ve výkladové nejasnosti, co jest splnění soudem uložené povinnosti uveřejnit omluvu v periodickém tisku, dále i v nezákonnostech rozhodnutí soudu prvního i druhého stupně, posuzujících exekuční titul šířeji, než jak byl formulován, jakož i v tom, že se soudy obou stupňů nevypořádaly s návrhem povinné podle ustanovení 268 odst.1 písm. h) o. s. ř.“. Navrhla, aby napadené rozhodnutí odvolacího soudu včetně rozhodnutí soudu prvního stupně bylo zrušeno a aby věc byla vrácena soudu prvního stupně k dalšímu řízení.

N e j v y š š í s o u d dovolání zamítl.

Z o d ů v o d n ě n í :

Nejvyšší soud se nejprve zabýval otázkou přípustnosti dovolání a v tomto ohledu dospěl k závěru, že dovolání je přípustné, jelikož napadené rozhodnutí má ve věci samé po právní stránce zásadní význam (§ 237 odst. 1 písm. c/ ve spojení s ustanovením § 238a odst. 1 písm. d/ a odst. 2 o. s. ř.); ten se připíná k otázce, jejíž řešení dovolatelka prostřednictvím způsobilého dovolacího důvodu podle § 241a odst. 2 písm. b) o. s. ř. zpochybnila, a to k otázce, v jakém rozsahu je povinný při uveřejňování omluvy vázán exekučním titulem, aby takové uveřejnění omluvy bylo možné považovat za splnění povinnosti a vedlo k zastavení výkonu rozhodnutí podle § 268 odst. 1 písm. g) o. s. ř.

Dovolání není důvodné.

Fyzická osoba má právo na ochranu před neoprávněnými zásahy do své osobnosti. V rámci občanskoprávní ochrany podle § 13 obč. zák. se fyzická osoba může domáhat, aby soud uložil povinnost omluvit se prostřednictvím periodického tisku, pokud došlo ke zveřejnění nepravdivých informací, které se jí dotýkají. Tak je tomu i v projednávané věci, kde podkladovým rozhodnutím byla povinné uložena povinnost uveřejnit v periodiku Respekt omluvu oprávněné osobě.

Splnění povinnosti otisknout omluvu lze dostat pouze při dodržení konkrétní formy, obsahu a rozsahu omluvy, vymezených ve výroku příslušného rozhodnutí, které tímto sleduje samotný smysl ochrany. Tím, že povinná k omluvě připojila svůj komentář, podle nějž skutková tvrzení uveřejněná v původním článku z 5. 5. 2003 (kvalifikovaná ve vykonávaném rozsudku jako „difamující a neoprávněně zasahující do občanské cti a důstojnosti oprávněného“) nejsou nepravdivá, učinila omluvu k odstranění následků zásahu do práva na ochranu osobnosti nezpůsobilou. Pokud odvolací soud dospěl ke stejnému závěru a důvod pro zastavení výkonu rozhodnutí podle § 268 odst. 1 písm. g) o. s. ř. stejně jako soud prvního stupně neshledal, je jeho rozhodnutí správné.

Za nedůvodnou je také třeba považovat námitku dovolatelky týkající se zastavení výkonu rozhodnutí podle § 268 odst. 1 písm. h) o. s. ř., neboť odvolací soud správně uzavřel, že tvrzení o šikanózním výkonu rozhodnutí je podřaditelné pod § 268 odst. 1 písm. g) o. s. ř., uvádí-li, že omluva byla řádně uveřejněna.

Exekučnímu soudu také nepřísluší zkoumat, zda exekuční titul je věcně správný (tedy zda oprávněný udržoval nadstandardní vztahy s provozovatelkou nevěstince); je totiž výrazem ustálené soudní praxe, že v řízení o výkon rozhodnutí soud není oprávněn přezkoumávat věcnou správnost podkladového rozhodnutí, jeho obsahem je vázán a je povinen z něho vycházet (srov. usnesení

Nejvyššího soudu ze dne 25. 10. 2002, sp. zn. [20 Cdo 554/2002](#), uveřejněné ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek č. 7, ročník 2004, pod č. 62).

Jelikož dovolatelce se prostřednictvím uplatněných dovolacích důvodů správnost napadeného usnesení zpochybnit nepodařilo, Nejvyšší soud dovolání podle § 243b odst. 2, části věty před středníkem, o. s. ř. zamítl.